

MĂRTURII DOCUMENTARE DESPRE GENERALUL IOAN CĂLUGĂRU

† Felicia-Constanța BANTAȘ

Muzeul Județean Olt conservă în colecțiile sale un *Fond documentar Ioan Călugăru* ce conține *Foaia Matricolă, Brevete, Rapoarte, Caracterizări, Fotografii, Corespondență de front* și multe alte documente ce ne-au stat la baza elaborării acestei biografii.

Ioan Călugăru s-a născut la 29 iulie 1874 în comuna Ușurei, plasa Oltul (Oltețul de Jos), județul Vâlcea, ca fiu al preotului Ioan Nicolescu (născut în Ușurei) și al Ioanei Călugăru (născută în Șușanii de Sus). După absolvirea studiilor primare la Drăgășani și Râmnicu Vâlcea, a urmat studiile secundare la Gimnaziul Real din Slatina.

În toamna anului 1893 s-a înscris la școala Fiilor de Militari din Craiova. Din anul 1895 a urmat cursurile școlii de Ofițeri de Infanterie și Cavalerie din București, pe care a absolvit-o în anul 1897.

La 1 iulie a fost avansat la gradul de sublocotenent și repartizat la Regimentul 2 Vâlcea. De la 16 octombrie 1901 este mutat la Regimentul 3 Olt din Slatina. La 10 mai 1903 dobândește gradul de locotenent.

S-a căsătorit cu Agripina Stănculescu din Slatina, la 14 februarie 1903. Au avut împreună trei copii: Amelia (născută la 24 martie 1904), Felicia (născută la 1 mai 1908) și Angela (născută în anul 1911- decedată la 3 februarie 1921). La 10 mai 1909 este avansat la gradul de căpitan. Participă la cel de-al doilea război balcanic (campania din 1913) fiind mobilizat la partea activă a Regimentului 3 Olt și decorat, pentru merite deosebite cu medalia „Avântul Țării” (21 ianuarie 1914). La 1 aprilie 1918 a fost detașat la Regimentul 59 Infanterie. A fost numit comandant al Cercului de Recrutare Bender (mai - iunie 1918). În urma armistițiului și a „păcii” încheiate de România cu Puterile Centrale, maiorul Ioan Călugăru a fost demobilizat la 1 iulie 1918 și trecut în efectivele Reg. 3 Olt.

A fost remobilizat la 28 octombrie 1918, în Divizia a XI-a, Regimentul 3 Olt, sub comanda generalului Ernest Broșteanu, cu această ocazie participând la luptele contra bolșevicilor din Basarabia. La 1 aprilie 1918 a fost avansat locotenent-colonel, iar un an mai târziu este decorat cu „Serviciul Onorific de Aur”, pentru activitate militară desfășurată timp de 25 de ani. Participă la misiuni militare la Chișinău și Bălți, fiind citat de generalul Popovici, prin ordin de zi pe întreaga Basarabie, drept „corp de elită”. A fost decorat la 20 octombrie 1920 cu Medalia „Crucea de Război” (italiană). La 10 mai 1923 a primit Medalia „Victoria” a Marului Război pentru Civilizație 1916-1921. La 1 iunie 1924 a fost avansat colonel și transferat la Regimentul 38 Infanterie (cu garnizoana la Brăila). În anul 1928 a primit Ordinul „Steaua României”, în grad de Ofițer. La 1 aprilie 1930 a fost numit comandant al Cercului de Recrutare Olt.

Pe 4 iulie 1931 a fost distins cu „Semnul Onorific” pentru 40 de ani de serviciu militar. A fost trecut în rezervă la 30 septembrie 1931. Pe 23 decembrie 1931 a fost decorat cu Ordinul „Coroana României”, în grad de Comandor.

Cariera militară de excepție i-a fost încununată prin dobândirea gradului onorific de general (r) brigadă la 1 martie 1947.

A încetat din viață în februarie 1956, la vârsta de 82 de ani, în locuința sa din Slatina, strada George Poboran nr. 29. A fost înmormântat la cimitirul Strehareț din oraș. Felicia Constanța Bantaș, fiica generalului, a finanțat construirea unui monument (o cruce mare din marmură albă, ridicată în anul 1997) în curtea bisericii Sf. Ioan din Slatina, închinat memoriei tatălui său și eroilor combatanți în primul război mondial.

LISTA DOCUMENTELOR

A. Muzeul Județean Olt, Registru cu brevetele de înaintare și decorare ale colonelului Călugăru, 27 + 1 f. (40 x 27 cm.), legat.

1 – s.d., s.l. – Foaia matricolă a ofițerului Ioan Călugăru – f. 1-1v-2-2v.

2 – s.d., s.l. – Listă cu gradele obținute de Ioan Călugăru pentru care nu există brevete – f. 9.

3 – 1917 martie 31, Codăești – Copie de pe Ordinul de Zi nr. 689 din 1917 martie 31 prin care căpitanul Ioan Călugăru, rănit în luptele de la Pielești din 1916 nov. 10, primește dreptul de a purta pe mîneca stîngă galonul de rănit – f. 15 (și M.J.O., ms. 2473, 1 f. și ms. 2868 dactilo).

4 – 1917 iulie 7, s.l. – Brevet nr. 1650 din 1917 iulie 17 privind acordarea Ordinului „Coroana României” cu spade în grad de ofițer căpitanului Ion* Călugăru. – f. 18-18v.

5 – 1918 februarie 7, s.l. – Brevet prin care se atestă decorarea mr. Ion* Călugăru cu Ordinul „Steaua României” cu spade în gradul de cavaler pentru bravura dovedită în luptele de la Valea Marcului din 1 septembrie 1917 – f. 27.

6 – 1919, București. – Decretul No. 386 prin care căpitanul Ioan Călugăru este confirmat în gradul de maior așa cum a fost avansat prin decretul No. 485 din 1917 mai 26 – f. 12.

7 – 1920 aprilie 1, București – Brevet nr. 54 prin care se recunoaște că maiorul Ioan Călugăru a primit prin Înalt Decret nr. 3099 din 1918 dreptul de a purta Semnul Onorific de Aur pentru serviciu militar de 25 ani – f. 20.

8 – 1920 octombrie 20, Roma – Decret prin care se acordă maiorului Ioan Călugăru Ordinul italian „Crucea Meritului de Război” – f. 22.

9 – 1921 august 9, București – Brevet prin care se permite maiorului Ion Călugăru de a purta însemnele medaliei italiene „Crucea de Război” – f. 21

10 – 1921 august 15, București – Brevet nr. 34140 prin care se adeverește acordarea prin Înalt Decret nr. 1744 din 1918 iulie 7 a ordinului „Crucea comemorativă a războiului 1916-1918 cu baretele Ardeal, Carpați, Jiu, Mărășești maiorului Ioan Călugăru – f. 19

11 – 1923 mai 10, București – Brevet prin care lt. col. Ioan Călugăru primește Medalia „Victoria” a „marelui război pentru Civilizație 1916-1921” – f. 23.

12 – 1924 iunie 24, București – Decretul regal No. 98 de confirmare a înaintării maiorului Ioan Călugăru la gradul de locotenent colonel conform Decretului regal No. 1527 din 1920 aprilie 5. – f. 13

13 – 1925, București – Decret regal de confirmare a înaintării locotenent-colonelului Ioan Călugăru la gradul de colonel conform Decretului regal nr. 799 din 1924 iunie 9 – f. 14.

14 – 1928 mai 5, București – Decret privind numirea col. Ioan Călugăru ca membru al Ordinului „Steaua României” în grad de Ofițer – f. 24.

15 – 1931 iulie 4, București – Brevet de acordare a „Semnului Onorific” colonelului Ioan Călugăru cu ocazia împlinirii a 40 de ani de serviciu militar – f. 25

16 – 1931 decembrie 23, București – Decret prin care col. (r.) Ioan Călugărul de la Cercul de Recrutare Olt primește Ordinul „Coroana României” în grad de comandor – f. 26.

B. Documente disperate lăsate de familie și ajunse în arhiva Muzeului Județean Olt.

17 – 1916 octombrie 5-6 – Tabel cu ofițerii Reg. 43 Inf. propuși pentru a fi decorați – M.J.O., ms. 2482, f. 1-1v-2

18 – 1916 octombrie 17 – Raport prin care col. G. Teodorescu, comandantul Reg. 43 Infanterie, solicită decorarea cu Ordinul „Mihai Viteazul” clasa III-a a căpitanului Ion Călugăru pentru bravura arătată în luptele din 1916 oct. 14-15 – M.J.O., ms. 2482, f. 2v.

19 – 1916 octombrie 25, s.l. – Raport al comandantului Reg. 43 Infanterie, lt. col. G. Teodorescu, prin care propune ridicarea la gradul de maior a cpt. Ioan Călugărul, comandantul Batalionului 3, pentru vitejia arătată în bătăliile din 1916 oct. 14-16 – M.J.O., ms. 2477, 1 f. (orig. și copie)

20 – [1917 februarie] – Raport al medicului Ionescu despre combaterea epidemiei de tifos la Regim. 43 / 59 Infanterie în care o contribuție importantă a adus și cpt. Ioan Călugărul – M.J.O., ms. 2476, 4 f.

21 – 1917 aprilie 1, s.l. – Memoriu despre activitatea căpitanului Ioan Călugăru între 1916 august 15 și 1917 martie 20 – M.J.O., ms. 2478, 3 f. ms. (copie, 4 f. ms. inv. 2476).

22 – 1917 iulie 2 – Copie de pe raportul înaintat de maiorul Ioan Călugărul către comandantul Regimentului 43 / 59 Infanterie – M.J.O., ms. 2879, 3 f. ms.

23 – 1917 septembrie 4, s.l. – Copie de pe Ordinul de Zi nr. 13 prin care comandantul Brigăzii 21 Infanterie aduce mulțumiri pentru unităților din subordine pentru comportarea lor pe front – M.J.O., ms. 2474, 1 f.

24 – 1917 septembrie 10, s.l. – Copie de pe adresa trimisă de Brigada 21 Infanterie Diviziei XI în legătură cu maiorul Ioan Călugăru – M.J.O., ms. 2877, 1 f. (2 p.)

25 – 1918 iulie 23, s.l. – Raport al maiorului Ioan Călugăru prin care solicită să i se recunoască vechimea în grad din 1916 noiembrie 1 – M.J.O., ms. 2480, 1 f. (2 p.)

26 – 1918 octombrie 15, s.l. – Adresa mr. Ioan Călugăru prin care solicită înaintarea în grad – M.J.O., ms. 2864, 1 f. (2 p.)

27 – 1919 martie 22, s.l. – Solicitarea mr. Ioan Călugăru de a-i fi recunoscute meritele din timpul campaniei 1916-1917 – M.J.O., ms. 2878, 1 f. (2 p.)

28 – [1927 aprilie 1 (post)], s.l. – Caracterizarea activității col. Ioan Călugăru pentru perioada 1926-1927. – M.J.O., Ms. neinventariat. 1 f. (2 p.)

29 – 1999 martie 23, [Slatina] – Amintirile Feliciei-Constanța Bantaș, fiica gen. Ioan Călugăru, despre Ecaterina Teodoroiu – M.J.O., ms. 1545 (copie dactilo ms. 1544).

Doc. 1

s.d., s.l. – Foaia matricolă a ofițerului Ioan Călugăru – f. 1-1v-2-2v.

FOAIA MATRICOLĂ

1. Starea civilă

Numele și prenumele: *Călugăru Ioan* născut la 29 Iulie 1874 în Com. Ușurei plasa Oltu – Oltețu de Jos județul Vâlcea fiul lui *Preot Ioan Nicolaescu* și al *Ioanei I. Călugăru* de religie *Ortodox* domiciliat la Ușurei plasa Oltu – Oltețu de Jos județul Vâlcea venit la Corp la 1 Iulie 1897 dela Școala <de> Ofițeri Inf<anterie>.

2. Schimbări în starea civilă în cursul carierii

Căsătorit: Cu *D-ra Agripina Stănculescu* de religie *ortodoxă* în anul 1903 luna Februarie ziua 14 în orașul Slatina biserica Ionașcu în baza aprobării [Corpului de armată, minister, etc. care i-a dat aprobarea] *Corpului 1 Armată*

Copii: Numele *Amelia* sex *femeiesc* născut în anul 1904 luna Martie ziua 24 orașul Slatina | Numele *Felicia* sex [*femeiesc*] născut în anul 1908 luna Mai ziua 1 orașul [Slatina] | Numele *Angela* sex [*femeiesc*] născut în anul 1911 luna – ziua – orașul [Slatina]

Decese [fie ofițerul, soția, copii, etc.]: *Angela, fi<i>că, decedată la 3 Februarie 1921.* ||

3. Campanii, Rane. Acte de bravură sau de curaj (în timp de război sau în timp de pace).

Campanii:

1913 – Iunie 20. Mobilizat Reg. Olt No. 3 p.a. Î<nalt> D<ecret> No. 4609

1913 – Aug. 31. Demobilizat și rămas sub arme Î. D. No. 5510

1916 – Aug. 15. Mobilizat Reg. 43 Inf<anterie> P. M. Î. D. No. 2784 O<rdin de> Zi No. 803

1918 – Iulie 1. Demobilizat și rămas sub arme Î. D. No. 1010

1918 – Oct. 28. Mobilizat Î. D. No. 3179

1921 – Apr. 1. Demobilizat și trecut pe picior de pace Î. D. No. 897 / <1>921

Rane: 1916 Noembrie* 10. Rănit în luptele dela satul Pielești, jud. Dolj, pe când comanda Bat. 1 din Reg. 43 Inf.

Acte de bravură sau de curaj

În prima perioadă a Campaniei 1916-1918:

Comandant al Bat. 2 [indescifrabil] în ziua de 16 Oct. 1916

Atacat poziția inamică „Poiana Mihai [indescifrabil] jud. Gorj (Drumul Buliga) și ocupă Dealul [indescifrabil] propus pentru decorare cu Ordinul „Mihai Viteazu*” cl<asa> III rap. No. 342 / 1916 din 6 Oct. al Comand. Sect. către Birg. 21.

În perioada 2-a a Campaniei 1916-1918:

La comanda Bat. 2 49 / 29² atacă poziția inamică <din> Sectoru<l> Budiu-Calciu N.E. Valea Varniței (Mișlea-Zăbrăuți) Moldova, în ziua de 14 Sept. și ocupă poziției [poziția] din fața Sect. Bat. 1 fiind citat prin Ordinul de Zi No. 13 din 4 Sept. 1917 Brig. 21 Inf. și decorat cu „Steaua României” cl<asa> V.

4. Servicii speciale. Misiuni-însărcinări (în afară de serviciile în corp sau comandament), modul de îndeplinire școli și cursuri absolvite. Limbi străine.

Aptitudini speciale [Bun trăgător cu armă, granada*, etc. skyeur, pilot etc.] –

Studii civile: primare 4 clase la Drăgășani și Râmnicu Vâlcea secundare 4 clase Gimnaziul Real – Slatina universitare – diferite alte școli –

[Studii] militare: școala de pregătire a ofițerilor activi sau de rezervă Școala de Fii de Militari Craiova școala specială Școala de Ofițeri <de> Inf<anterie> București curs de informații sau alte cursuri Școala de Lopată Schitu Golești 1909, Curs Informații Centru <de> Instr<ucție> Inf<anterie> Sf. Gheorghe, Curs Informații Școala Gaze* București

Limbi străine: Limba Franceză și Germană.

Misiuni sau însărcinări importante – ||

5. Recompense, decorațiuni, medalii

1) – 1906 Mai 10 – Medalia Jubiliară „Carol I” – Î<nalt> D<ecret> No. 5384

2) – 1914 Ianuarie 21 „Avântul Țării” pentru Campania 1913 – Î. D. No. 6247

3) – 1917 Iulie 18 – Ordinul „Coroana României” cu spade în gradul de Ofițer cu panglică de Virtutea Militară Î. D. No. 714 Brevet No. 1650

4) – 1918 Februarie 7 – Ordinul „Steaua României” cu spade în gradul de Cavaler cu panglica de Virtutea Militară Î. D. No. 203. Brevet No. 2068

5) – Medalia „Crucea Comemorativă a războiului 1916 / 1918” Î. D. No. 1944

6) – 1920 Aprilie 1 – „Serviciul Onorific de aur pentru serviciul militar de 25 ani”. Î. D. No. 3099 bis

7) – 1920 Oct. 20 – Medalia „Crucea de război Italiană” Brevetul No. 205

8) – 1923 Mai 10 Medalia „Victoria” a Marelui Război pentru civilizație 1916-1921. Î. D. No. 3390

9) – 1928 Mai 10 Ordinul „Steaua României” în gradul de Ofițer Î. D. No. 300 / <I>928, Mon<itorul> Of<icial> No. 101 / <I>928.

10) – 1931 Iulie 4 „Semnul Onorific pentru 40 ani serviciu Î. D. No. 2293 / <I>931 Mon<itorul> Of<icial> No. 156 / <I>931

11) – 1931 Decembrie 23 Ordinul „Coroana României” în gradul de Comandor Î. D. No. 4306 Mon<itorul> Of<icial> No. 304 din 31. XII. 1931.

6. Servicii și diverse pozițiuni

Corpurile și serviciile în cari a executat serviciul militar	Garnizoane de reședință a corpului sau serviciului	Diferite poziții, grade, funcțiuni
Șc<oala> Fii Militari Craiova	Elev anul al 3-lea	1893 Septembrie 10
„	„ 4-lea	1894 Iunie 29
Școala de Ofițeri	„ I	1895 Septembrie 14
„	„ II	1896 Iulie 1
„	Caporal	„ „ 16
Reg. Vâlcea No. 2	Sub	1897 Iulie 1

Corpurile și serviciile în cari a executat serviciul militar	Garnizoane de reședință a corpului sau serviciului	Diferite poziții, grade, funcțiuni
	<i>Locotenent</i>	
„ Olt No. 3	„	1901 Oct. 16
„ Suceava No. 16	„	1903 Aprilie 22
„ Olt No. 3	<i>Locotenent</i>	1903 Mai 10 Î. D. No. 1471
„ Argeș No. 4	„	1909 Aprilie 1
„ Olt No. 3	<i>Capitan</i>	„ Mai 1
„ 43 Inf.	„	1916 Aug. 10 pentru complectare de efectiv
„	<i>Maior</i>	1917 Aprilie 1 Î. D. No. 485
„ 59 „	„	1918 Apr. 1 Venit prin detașare Reg. 59 Inf.
C<entrul de>R<ecrutare> Bender	„	1918 Mai 15. Mutat ca comandant al Cerc. de Recr. Bender Î. D. No. 2872 M. Of. No. 42 / 1918 Ordin de Zi No. 349
Reg. 59 Inf.	„	1918 Iunie 20. Înlocuit la Comanda C.R. Bender și rămas Regimentului. Î. D. 1486 O. Zi No. 421
„ 43 „	„	1918 Aug. 1. Mutat în Reg. 43 Inf. conf. Ord. circular No. 2605 / 1918
„	„	1918 Aug. 4. Mutat în Reg. Olt No. 3 Î. D. No. 1966 Ord. de Zi No. 526
„ Olt No. 3	„	1918 Aug. 5. Prezentat și însemnat în Reg. Olt No. 3 Î. D. No. 1966 Ord. de Zi No. 892
Reg. Olt No. 3	<i>Lt. Colonel</i>	1919 Aprilie 1 Î. D. No. 1527 Ord. de Zi No. 194 / 1920
„	<i>Colonel</i>	1924 Iunie 1 cu vechimea dela 31 Aprilie 1924 și mutat în Reg. 38 Inf. Î. D. No. 1800 publicat în M. Of. No. 124 / 1924 Ord. de Zi No. 730 / 1924
Reg. 38 Inf.	„	1 Iunie 1924, venit în corp. ca mutat prin înaintare din Reg. Olt No. 3 Î. D. No. 1800 / 1924 – 1 Oct. 1926. Numit Comandant al Reg. 38 Inf. Î. D. No. 3196 M. Of. No. 53. O. Zi ... / 1926
Brig. 10-a Inf.	„	1 Oct. 1929. Mutat la Brig. X-a Inf. în interes al serviciului Î. D. No. 3237 / 1929
„	„	1 Apr. 1930. Mutat la Comanda Cerc. de Recrutare Olt Î. D. No. 982 / 1930
Cerc<ul de> Recr<utare> Olt	„	1 Aprilie 1930. Prezentat la Cerc. de Recrutare Olt și luat comanda cercului Î. D. No. 982 / 1930. M. Of. No. 69 / 1930. Ord. de Zi No. 49 / 1930.
„	„	30 Sept. 1931 – Trecut <în> rezervă. Comunicare Min. Armatei, public<ată> în Mon. Of. Part<ea> IV cu No. 118 din 21 Sept. 1931.

Corpurile și serviciile în cari a executat serviciul militar	Garnizoane de reședință a corpului sau serviciului	Diferite poziții, grade, funcțiuni
		<i>Ord. Zi No. 43 / <1>931</i>
„	„	<i>Trecut în retragere p<entru> limită <de> vârstă. Î.D. 893 / <1>938 M. Of. No. 49 / <1>938</i>
<i>Cercul Teritorial Olt</i>	<i>General de brigadă</i>	<i>Înaintat la gradul de general de brigadă onorific Î.D. No. 205 din 1 Martie 1947 M. Of. No. 50</i>

Doc. 2

s.d., s.l. – Listă cu gradele obținute de Ioan Călugăru pentru care nu există brevete – f. 9.

Lipsuri de Brevete de Înaintare
în grad și decorare

Brevetele pentru înaintare în grade:

pentru gradul de	1.	Sublocotenent	Luete în resboiul <din> 1916 / 1918 de Germani sau vecini, familia fiind refugiată cu mine; rănit în luptele de la 10 Noembrie* 1916 lângă satul Pielești jud. Dolj și evacuat din Slatina la 11 Noembrie* spre București și Moldova iar în casă s'a instalat o etapă germană care mi-a lăsat casa goală. S'a cerut o certificare de la [indescifrabil] însă nu s'a dat la timp, astfel că aceste brevete sunt în situația de „lipsă”.
	2.	Locotenent	
	3.	Capitan	

Brevete pentru decorații și medalii:

Lipsește brevetul pentru	1.	medalia „Jubiliară Carol I”	Luete și acestea fie de Germani fie de vecini<i> care m'au devastat
	2.	decorația „Avântul Țării pentru Campania din 1913”	

Doc. 3

1917 martie 31, Codăești – Copie de pe Ordinul de Zi nr. 689 din 1917 martie 31 prin care căpitanul Ioan Călugăru, rănit în luptele de la Pielești din 1916 nov. 10, primește dreptul de a purta pe mîneca stîngă galonul de rănit. – f. 15 (și M.J.O., ms. 2473, 1 f și ms. 2868 dactilo)

Copie

Corpul I Armată

Divizia XI

De pe ordinul de zi No. 689 din 31 Martie 1917

Brigada 21 Infanterie

Regimentul 43 / 59 Inf<anterie> |

În conformitate cu ordinele Comandamentelor militare superioare, Noi Locotenent Colonel Pomponiu Constantin, comandantul Regimentului 43 / 59 Infanterie, având în vedere că ofițerii și gradele inferioare de mai jos, din acest corp distingându-se pe câmpul de luptă unde au înfruntat vitejește pe inamic au fost răniți

Ordonăm ca toți acești viteji a căror vădită bărbăție și curaj e ran ace au primit cu glorie, făcându-și datoria către Țară și Tron, să poarte pe mâneca stângă a vestonului, bluzei și mantalei, **galonul de rănit**.

Ordon companiilor a da fie cărui rănit, ofițer sau om de trupă, câte o copie de pe acest ordin de zi în ceea ce-l privește pe fie care, pentru a putea ori când justifica purtarea galonului de rănit, fiind fie care obligate a-l purta în tot de auna* asupra sa.

No. curent	Numele și pronumele rănitului	Gradul	Observații
1.	Călugăru Ioan	căpitan	Rănit în luptele de lângă satul Pielești Jud. Romanai la 10 Noembrie 1916

Comandantul Reg<imen>tului 43 / 59 Inf<anterie>

Locotenent Colonel (ss) Pomponiu.

Se certifică de noi exactitatea prezentei copii depe* ordinal de zi No. 689 din 31 Martie 1919.

Adjutantul Reg<imen>tului 43 / 59 Inf<anterie>

Locotenent | [ss] Gh. Petre

Codăești 31 Martie 1917

[L.S.] România – Reg. 43 Inf.

Doc. 4

1917 iulie 7, s.l. – Brevet nr. 1650 din 1917 iulie 17 privind acordarea Ordinului „Coroana României” cu spade în grad de ofițer căpitanului Ion* Călugăru. – f. 18-18v.

Ministerul de Răsboiu

B r e v e t

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul de Răsboiu adeverim că prin Înaltul Decret No. 214 din 18 Iulie 1917, Majestatea Sa Regele a binevoit a conferi Ordinul „Coroana României cu spade în gradul de **Ofițer Căpitanului Călugăru Ion***, din Regimentul 43 Infanterie, pentru bravura cu care a respins cu batalionul său trupele inamice ce ocupa Poiana lui Mihai Viteazul* și pentru îndârjirea cu care a rezistat mai mult de 10 zile atacurilor inamicului. A capturat 16 chesoane de muniții, 16 cai de artilerie cu conducătorii lor, o mitralieră și un însemnat material de răsboiu. A fost rănit în timpul unei lupte (1916)¹.

Ministru de Răsboi, | [ss] Vintilă I.C. Brătianu

Directorul Superior | al personalului, | Lt. colonel [ss] Rădulescu ||

¹ [Adăugat cu creionul:] lângă Pielești, jud. Romanai <la> 10 Noembrie* 1916.

28 Aprilie 1936

Se certifică de noi că Domnul Colonel în rezervă Călugăru Ioan, fost în timpul războiului Căpitan în Regimentul 43 Infanterie, i s'a conferit panglica de „Virtutea Militară” prin Înaltul Decret Nr. 1552 din 22 Iunie 1918, publicat în Monitorul Oficial Nr. 95 din 20 Iulie 1918.

Şeful Serviciului personalului | Lt. Colonel [ss.i] | L.Ş.

Şeful Biurului Centralizare | Maior, | [ss] Popescu Ştefan.

Doc. 5

1918 februarie 7, s.l. – Brevet prin care se atestă decorarea mr. Ion* Călugăru cu Ordinul „Steaua României” cu spade în gradul de cavaler pentru bravura dovedită în luptele de la Valea Marcului din 1 septembrie 1917 – f. 27.

Ministerul de Răsboiu

B r e v e t

Noi Ministru Secretar de Stat la Departamentul de Răsboiu adeverim că prin Înaltul decret No. 203 din 7 Februarie 1918 Majestatea Sa Regele a binevoit a conferi Ordinul „Steaua României” cu spade în gradul de **Cavaler Maiorului Călugăru Ion**, din Regimentul 43 / 39 Infanterie, pentru bravura şi avântul cu care a comandat batalionul în lupta dela 1 Septembrie 1917. Înaintând cu unitatea sa prin focul de baraj al inamicului a stabilit o nouă linie în Valea Marcului, pe care a menţinut-o cu tărie. |

Ministru de Răsboiu, | [ss] Gen. Iancovescu.

Directorul personalului | Maior [ss.i.] |

No. 2068 | anul 1918 luna Februarie ziua 7.

Doc. 6

1919, Bucureşti. – Decretul No. 386 prin care căpitanul Ioan Călugăru este confirmat în gradul de maior aşa cum a fost avansat prin decretul No. 485 din 1917 mai 26 – f. 12.

Ferdinand I

Din graţia lui Dumnezeu şi prin voinţa naţională

Rege al României

Voind a răsplăti serviciile aduse de **Căpitanul Călugăru Ioan** Noi prin Decretul Nostru cu No. 485 din 26 Mai 1917 l'am înălţat la gradul de **Maior** cu încredere că pururea va fi ascultător Tronului şi legilor ţării şi că va fi gata în ori-ce împrejurare să'şi jertfească viaţa spre apărarea Steagului şi Patriei, în timp de pace sau în timp de războiu, pe uscat sau pe apă.

Pentru care am dat această Regală Diplomă sub a Noastră semnătură şi pecetie în reşedinţa Noastră din **Bucureşti** Anul mântuirii 1919 şi cel d'al **VI-lea** al Domniei Noastre.

Dat în la 19

[ss] Ferdinand
Ministru Secretar de Stat | la Departamentul de Răsboi, | [ss] [gen. Artur]
Văitoianu

No. 386

Doc. 7

1920 aprilie 1, București – Brevet nr. 54 prin care se recunoaște că maiorul Ioan Călugăru a primit prin Înalt Decret nr. 3099 din 1918 dreptul de a purta Semnul Onorific de Aur pentru serviciu militar de 25 ani – f. 20.

REGATUL ROMÂNIEI | MINISTERUL DE RESBOIU
BREVET

Ministrul Secretar de Stat la Departamentul de Răsboi face cunoscut Maiorului Călugăru Ioan că prin Înaltul Decret No. 3099 din anul 1918 i s'a acordat dreptul de a purta Semnul Onorific de aur, și că s'a dat ordin a fi recunoscut în drept de a purta acest semn pentru serviciul militar de 25 ani împliniți.

Ministru, [ss] General Rășcanu No. 54 La 1 Aprilie 1920. București.	Șeful Serviciului Personalului, Colonel [ss] Alimănescu
---	--

Doc. 8

1920 octombrie 20, Roma – Decret prin care se acordă maiorului Ioan Călugăru Ordinul italian „Crucea Meritului de Răsboi” – f. 22.

Numero d'ordine del Registro delle concessioni 75148
Regio Esercito Italiano
Il Ministro della Guerra

Visto il R. Decreto 19 Gennaio 1918, n. 205:

Determina:

E concessa al **Maggiore nel 43° Fanteria Călugăru Ioan** la Croce al Merito di Guerra.

Roma, addi 20 ottobre 1920.

Il Ministro, | [ssi].

Doc. 9

1921 august 9, București – Brevet prin care se permite maiorului Ion Călugăru de a purta însemnele medaliei italiene „Crucea de Război” – f. 21

Ministerul Afacerilor Streine
Cancelaria Ordinilor
Brevet

Cancelaria Ordinilor atestă că conform alin. 3 de sub art. 12 din Constituție, și în baza brevetului original sub No. **75148** din **23 Octombrie 1920** Majestatea Sa Regele a binevoi a autoriză pe **Domnul Maior Călugăru Ion, din Regimentul 43 Infanterie**, a purta însemnele **Medaliei „Crucea de Război” (italiană)**.

Pentru care s'a dat prezentul brevet investit cu sigiliul Călugăru Ordinilor.

Făcut în București, la **9 August 1921**.

Ministru, | [ssi] | Director, | [ss] Alecsandru N. Lacovary”

No. **30023**

Doc. 10

1921 august 15, București – Brevet nr. 34140 prin care se adeverește acordarea prin Înalt Decret nr. 1744 din 1918 iulie 7 a ordinului „Crucea comemorativă a războiului 1916-1918 cu baretele Ardeal, Carpați, Jiu, Mărășești maiorului Ioan Călugăru – f. 19

Ministerul de Războiu

Brevet

Noi Ministru Secretar de Stat la Departamentul de Războiu adevărim că prin Înaltul decret No. 1744 din 7 iulie 1918 Majestatea Sa Regele a binevoit a conferi **Maiorului Călugăru Ioan, din Reg<imentul> 43 Infanterie** „Crucea Comemorativă a războiului 1916-1918 cu baretele: **Ardeal, Carpați, Jiu, Mărășești, 1918, 1919**”.

Ministru de Războiu, | [ss] General Rășcanu

[L.S.] România | Ministerul de Război

Directorul Superior | al personalului, | [ss] Colonel Alimănescu |

No. 34140 | anul **1921** luna **August** ziua **15** | București.

Doc. 11

1923 mai 10, București – Brevet prin care lt. col. Ioan Călugăru primește Medalia „Victoria” a „marelui război pentru Civilizație 1916-1921” – f. 23.

Ministerul de Războiu

B r e v e t

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul de Războiu adevărim că prin Înaltul decret No. **3390** din **20 Iulie 1921** Majestatea Sa Regele a binevoit a conferi **L<ocotenent> Colonel Călugăru Ioan din Reg<imentul> 3 Infanterie** Medalia „Victoria” a marelui război pentru civilizație 1916-1921.

Ministru de Războiu | [ssi]

L.S. România – Ministerul de Răsboiu

Directorul Superior | al personalului, | Colonel [ssi]. |

No. **1500** | anul **1923** luna **Maiu** ziua **10** | București.

Doc. 12

1924 iunie 24, București – Decretul regal No. 98 de confirmare a înaintării maiorului Ioan Călugăru la gradul de locotenent colonel conform Decretului regal No. 1527 din 1920 aprilie 5. – f. 13

Ferdinand I

Din grația lui Dumnezeu și prin voința națională
Rege al României

Voind a răsplăti serviciile aduse de **Maior Călugăru Ioan** Noi prin Decretul Nostru cu No. **1527 din 5 Aprilie 1920**, l'am înălțat la gradul de **L<ocotenen>t Colonel pe 1 Aprilie 1919** cu încredere că pururea va fi ascultător Tronului și legilor țarei și că va fi gata în ori-ce împrejurare să-și jertfească viața spre apărarea Steagului și Patriei, în timp de pace sau în timp de războiu, pe uscat sau pe apă.

Pentru care am dat această Regală Diplomă sub a Noastră semnătură și pecetie în reședința Noastră din **București** Anul mântuirii **1924** și cel d'al **X-lea**, al Domniei Noastre.

Dat în **București** la **24 Iunie 1924**.

[ss] Ferdinand

Ministru Secretar de Stat | la Departamentul de Război,
General de Divizie [ss] [Gheorghe] Mărdărescu.

No. **98 C**.

Doc. 13

1925, București – Decret regal de confirmare a înaintării locotenent-colonelului Ioan Călugăru la gradul de colonel conform Decretului regal nr. 799 din 1924 iunie 9 – f. 14.

Ferdinand I

Din grația lui Dumnezeu și prin voința națională
Rege al României

Voind a răsplăti serviciile aduse de **L<ocotenen>t Colonel Călugăru Ioan**, din regimental 3 infanterie, Noi prin Decretul Nostru cu No. **799 din 9 Iunie 1924** l'am înălțat la gradul de **Colonel, pe 31 Martie 1924**, cu încredere că pururea va fi ascultător Tronului și legilor țarei și că va fi gata în ori-ce împrejurare să-și jertfească viața spre apărarea Steagului și Patriei, în timp de pace sau în timp de războiu, pe uscat sau pe apă.

Pentru care am dat această Regală Diplomă sub a Noastră semnătură și pecetie în reședința Noastră din **București** Anul mântuirii **1924** și cel d'al **10-lea** al Domniei Noastre.

Dat în **București** la 1925.

[ss] Ferdinand

Ministru Secretar de Stat | la Departamentul de Război,
General de Divizie [ss] [Gheorghe] Mărdărescu

No. **225 C**.

Doc. 14

1928 mai 5, București – Decret privind numirea col. Ioan Călugăru ca membru al Ordinului „Steaua României” în grad de Ofițer – f. 24.

Mihai I-îu

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională

Rege al României

La toți de față și viitori. Sănătate

Asupra raportului Ministerului Nostu al Afacerilor Străine, Cancelar al Ordinelor, sub No. **31515 / <1>928**

Am decretat și decretăm:

Art. I. Numim membru al Ordinului „Steaua României” în gradul de *Ofițer, pe Domnul Colonel Călugăru Ioan, din regimentul 38 infanterie.*

Numitul va purta însemnele *militare.*

Art. II. Ministrul Nostu al Afacerilor Străine, Cancelar al Ordinelor, este însărcinat cu executarea acestui Decret.

Dat în *București la 5 Mai 1928.* | În numele Majestății Sale Regelui Mihai I-îu

(semnat) Nicolae Principe al României

(semnat) Miron Patriarhul României

(semnat) Gh. V. Buzdugan

Ministrul Afacerilor Străine *ad-interim* | Cancelar al Ordinelor

(semnat) *I. G. Duca* |

Pentru conformitate cu Decretul original |

Directorul Cancelariei Ordinelor,

Ministru Plenipotențiar | [ss.i]

No. (Decretului)

No. (Brevetului) *1296*

Doc. 15

1931 iulie 4, București – Brevet de acordare a „Semnului Onorific” colonelului Ioan Călugăru cu ocazia împlinirii a 40 de ani de serviciu militar – f. 25

REGATUL ROMÂNIEI | MINISTERUL ARMATEI

B R E V E T

Ministrul Secretar de Stat la Departamentul Armatei face cunoscut *colonelului Călugăru Ioan, comandantul Cercului de Recrutare Olt* că prin Înaltul Decret No. 2293 din *4 Iulie 1931* i s'a acordat „*Semnului Onorific*” pentru serviciul militar de 40 ani împliniți și că s'a dat ordin să i se recunoască dreptul de a purta acest semn. |

Ministrul Armatei. | [ss] General C.G. [indescifrabil].

Directorul Personalului, | General [ss.i.]

No. 298 | *La 4 Iulie 1931* | București.

Doc. 16

1931 decembrie 23, București – Decret prin care col. (r.) Ioan Călugăru de la Cercul de Recrutare Olt primește Ordinul „Coroana României” în grad de comandor – f. 26.

Carol al II-lea
Prin grația lui Dumnezeu și voința națională
Rege al României
La toți de față și viitori, Sănătate

Asupra raportului Ministrului Nostru al Afacerilor Străine, Cancelar al Ordinelor, sub No. 74143 / <1>931

Am decretat și decretăm

Art. I. Numim membru al Ordinului „Coroana României” în gradul de **Comandor**, pe Domnul Colonel în rezervă **Călugăru Ioan**, dela Cercul de Recrutare Olt.

Art. II. Ministrul Nostru al Afacerilor Străine, Cancelar al Ordinelor, este însărcinat cu executarea acestui Decret.

Dat în București la 23 Decembrie 1931.

(semnat) Carol I

Ministrul Afacerilor Străine | Cancelar al Ordinelor
(semnat) D. I. Ghika |

Pentru conformitate cu Decretul original
Directorul Cancelariei Ordinelor

Ministru Plenipotențiar, | [ss] Radu N. [indescifrabil].

No. 4306.

Doc. 17

1916 octombrie 5-6 – Tabel cu ofițerii Reg. 43 Inf. propuși pentru a fi decorați – M.J.O., ms. 2482, f. 1-1v-2

No. 342 | 1916 octombrie 6
Comandantul Infanteriei | Brigada 22 Inf.

Către | Brigada 22 Mixtă

Am onoare a înainta alăturatul raport, cu un tablou de propuneri pentru ofițeri<i> regimentului 43 Infanterie, rugându<->vă să bine voiți a interveni locului îndrept<ăit> pentru a fi recompensați, sunt ofițeri foarte buni, ne lipsind nici un moment de la datorie muncind cu râvnă fie care în opera lui de acțiune.

Comand<antul> Inf. Brig. 22 Mixtă | Colonel (ss) Obogeanu

No. 633 | 1916 Octombrie 5
Recimentul 43 Infanterie | către
Comandamentul Sectorului Centru Colonel Obogeanu

Am onoare a înainta alăturatul tablou, de propuneri, pentru decorații în care sunt menționați cei mai buni ofițeri, din acest regiment și care s'au distins, în toate luptele avute de regiment, de la începutul campaniei și până astăzi, rugându-vă se bine voiți a interveni pentru a fi decorați, m văzând prin aceasta, simbolul recompensei pe care cu tot dreptul <î> merită. Tot de odată aceasta servește drept imbold ca și de acum înainte să-și apere Patria tot cu aceași* dragoste și eroism cu care ei au apărât-o până acum.

Comandantul Reg. 43 Infanterie | Lt. Colonel (ss) G. Theodorescu. ||

Regimentul 34 Infanterie

Tablou | De ofițeri propuși pentru decorație

Nr.	Numele și Pronumele	Gradul	Observațiuni
1.	Drăguțeanu Ion	Maior rez<ervă>	
2.	Călugăru Ion	Capitan	
3.	Bengliu Ion	„	
4.	Morjan Dumitru	„	
5.	Grecianu C<onstan>tin		
6.	Strâmbeanu Ștefan	„	
7.	Mitrănescu Florea	„	
8.	Băldescu Radu	Locotenent	
9.	Marinescu Gheorghe	„	
10.	Pleșoianu Ion	„	
11.	Enăchescu Anastasie	„	
12.	Lazăr Ion	„	
13.	Popescu Ilie	Locot<enent> rezervă	
14.	Tatomirescu Ștefan	Sub Locot<enent>	
15.	Popescu Radu	„	
16.	Marinescu Mihail	„	
17.	Georgescu Anton	„	
18.	Constantinescu Vasile	„	
19.	Căpățînă Nicolae	„ rez.	
20.	Vlădoianu Marin	„	
21.	Căpățîncanu D<umi>tru	„	
22.	Popescu Gheorghe	Medic Căp<itan> rezervă	
21. [23].	Popescu Constantin	„ Sub Lt.	
22. [24].	Teodorescu Mihail	Locot.	

Doc. 18

1916 octombrie 17 – Raport prin care col. G. Theodorescu, comandantul Reg. 43 Infanterie, solicită decorarea cu Ordinul „Mihai Viteazul” clasa III-a a căpitanului Ion Călugăru pentru bravura arătată în luptele din 1916 oct. 14-15 – M.J.O., ms. 2482, f. 2v.

Raport final | No. 752 | 1916 octombrie 17
Regimentul 43 Infanterie
către | Dl. Comandant Sector Centru

Am onoare a raporta că în timpul luptelor de la 13-16 cor<ent> Căpitanul Călugăru Ion, care a comandat Batalionul format din toată trupa disponibilă, a Batalionului 2 și 3 Reg. 43 Infanterie și-a condus cu multă judecată și pricepere Batalionul în luptă, ce<e>a ce a făcut ca și rezultatele dobândite să fie foarte bune.

În ziua de 14 c<urent> a format cu Batalionul său, prima linie de luptă a întregului detașament și care a întâmpinat, cu multă bravură, atacul inamicului iar la primul semnal la reluarea ofensivei și-a condus cu mult tact batalionul făcând ca inamicul se cedeze. În lupta de la 15 c<urent> continuarea ofensivei, batalionul său a fost tot în linia I continuând a ataca cu înverșunare pe adversar care s'a retras în dezordine spre Buliga. A capturat Batalionul său mai mulți prizonieri, care sau [s'au] înaintat Comandantului de sector.

Pentru acestea'l propun să fie decorat cu ordinul Mihai Viteazul Clasa III drept recompensă a muncii ce și-a depus-o pentru binele țării.

Comand<antul> Reg. 43 Infanterie | Lt. col. G. Theodorescu

Nr. curent	Numele și Pronumele	Gradul	Unitatea	Decorațiunea	Observațiuni
1.	Călugăru Ion	Căpitan	R. 43 Inf.	Ord. Mih<ai> Viteazul Clasa III-a	Pentru bravură și buna conducere a unității sale pe câmpul de luptă.

Doc. 19

1916 octombrie 25, s.l. – Raport al comandantului Reg. 43 Infanterie, lt. col. G. Teodorescu, prin care propune ridicarea la gradul de maior a cpt. Ioan Călugărul, comandantul Batalionului 3, pentru vitejia arătată în bătăliile din 1916 oct. 14-16 – M.J.O., ms. 2477, 1 f. (orig. și copie)

No. 981 din 25 Octombrie 1916
Raport Special

Am onoare a raporta că Căpitanul Călugăru Ioan din acest corp și care comandă Batalionul 3-lea de la 16 Septembrie, cu mult zel și-a condus unitatea sa fără reproși*, făcând ca în* totdeauna să și inspire încrederea șefilor săi. În luptele de la Oborocea, pe muntele Zănoagei încadrat un batalion de vânători, luptă continuu 7 zile cu multă bravură în mijlocul soldaților săi negândindu-se un moment la pericolul ce'l aștepta în fie care clipă. În ziua de 14 Octombrie 1916 când trupele sectorului centru reiau ofensiva la Est Turcinești și în care inamicul este respins cu multe pierderi; el formează cu batalionul său prima linie de care se isbește inamicul și peste care nu poate înainta. Reluându-se ofensiva, el pornește cel dintâi cu batalionul său urmând primul eșelon [eșalon] de atac,

atacă cu îndârjire inamicul ce caută să reziste. Capturează 1 ofițer, 40 oameni trupă și o mitralieră.

Răstoarnă peste cap, ajutat fiind și de trupele vecine, inamicul începe să se retragă în dezordine, urmărit până la Sâmbotini*. Pentru timpul nopții rămâne cu unitatea sa tot în prima linie pe poziție; iar a doua zi 15 curent cu același elan și în urma ordinului primit atacă și urmărește în* deaproape cu unitatea sa, inamicul care nu mai putea rezista, continuă a se retrage în dezordine, și căruia i se dă lovitura de grație seara când caută a opune multă rezistență la tranșeele Nord Arsuri. În ziua de 16 oct. curent* formează cu batalionul său serviciul de siguranță ce'l [cel] mai înaintat, înaintează până la Poiana lui Mihai Viteazul, recapturând || tunurile pierdute de Artileria noastră în timpul retragerii de la 12 curent, capturează circa 20 chesoane inamice, 1 mitralieră completă cu personalul și 15 cai precum și mulți prizonieri. Drept recompensă acestui căpitan are și-a condus cu atâta bravură batalionul său și care are și vechimea cerută de lege îl propun a fi avansat la gradul de Maior fără examen, constituind prin aceasta și un act de răsplată acestui brav apărător al Țării.

Comandantul Reg. 43 Infanterie, | Lt. Colonel (ss) G. Teodorescu*

Pentru conformitate, | Plutonier | Fl. Burcă.

Doc. 20

[1917 februarie] – Raport al medicului Ionescu despre combaterea epidemiei de tifos la Regim. 43 / 59 Infanterie în care o contribuție importantă a adus și cpt. Ioan Călugăru – M.J.O., ms. 2476, 4 f.

Raport

Asupra combaterii și stingerii epidemiei
de tifos exantematic la Batalionul* din
Regim. 43 / 59 Infanterie și populația civilă
din comuna Codăești satul Rediu-Galien* | jud. Vaslui

În luna Februarie 1917, Regim. 43 / 59 Infanterie care ocupa satele Poiana Cornului și Pocréca, unde epidemia de tifos exantematic a făcut goluri adânci în trupe, și unde boala nu s'a putut învinge deși era și un spital ambulant cu două clădiri și câteva sute de paturi, care spital funcționa cu 3 medici și un farmacist în afară de medicii Regimentului cari erau trei; iar către finele lunii am rămas singur ceilalți doi îmbolnăvindându-se de tifos exantematic, printr'un ordin superior către finele lunii Regimentul părăsește aceste două sate și plecând numai cu omenii valizi însă fără a se putea alege cei contaminați de câteva zile, și cantonează în satele Șurănești, Dăneasa și Berésa, lăsând bolnavii și pe cei suspecti în Poiana Cornului.

Batalionul din Berésa se mută apoi în satul Rediu Golian*.

La Batalioanele din Șurănești și Dăneasa venind un alt medic, subsemnatul am trecut la Rediu Golian*, unde am organizat combaterea epidemiei de tifos exantematic care lovea brutal în trupă și populația civilă.

Lipsind mijlocele moderne de combatere, se cerea un concurs nelimitat și neprecupețit din partea Comandantului ca împreună || să putem organiza stăvilirea flagelului și în urmă distrugerea lui.

Acest concurs dat în cea mai largă măsură și cu devotament neîntrecut, l'am avut din partea D-lui Comandant al Batalionului D-I Căpitan Călugăru. Domnia-Sa dându-și perfect seamă* că numai printr'o conlucrare de comun acord cu Medicul va reuși să stingă boala, mi-a pus la dispoziție tot ceia* ce eu am cerut.

Am organizat mai multe infirmerii:

1) În școală ca cel mai mare local, am izolat bolnavii confirmați cari în cele 5 camere puteau intra până la 100. Aici se îngrijau* bolnavii până la vindecare apoi ca convalescenți erau trecuți în infirmeriile de convalescenți a companiilor respective.

2) Fie* care companie poseda pe lângă infirmeria de convalescenți câte o infirmerie pentru izolarea suspectilor.

Modul de funcționare al Infirmeriilor

Școala amenajată prin îngrijirea D-lui Căpitan Călugăru cu paturi, ferești*, uși, sobe și așternut pe paturi cu pături de învelit, a dat posibilitatea ca bolnavii să fie bine ospitalizați [spitalizați] și deci îngrijiți.

Ni s'a pus la dispoziție o echipă de combatere în care fie* care sanitar perfect lămurit asupra pericolului boalei și a rolului ce el trebuia să'l îndeplinească știa precis ceia* ce trebuie* să lucre□e și lucra din convingere. Sergentul sanitar Georoceanu V. a dat dovadă de abnegație camaraderească mai mult de* cât se cere. Ca infirmier și ca conducător al echipei || de deparazitare mi-a fost un ajutor de o reală valoare.

Totă lupta erea* condusă și dată contra paraziților: și deci prin conferințele ținute de Dl. Căpitan Călugăru cu ofițerii subalterni, prin ordinele date de D-sa și povețele și sfaturile date aprópe fie* cărui soldat în parte când zilnic inspecta satul casă cu casă, interesându-se de hrana și sănătatea trupei s'a ajuns ca primul și cel mai eficace mijloc (de a fierbe efectele și a le călca cu f<i>erul de călcat), să se distrugă paraziții.

La Infirmeria de la Școlă, în cazanul ce se efectele se adăuga și o soluție de fenol sau formol. F<i>erberea efectelor se făcea nu numai la toate infirmeriile dar la fie* care caă, toți ómenii se deparasitau împreună* cu populația civilă. S-au făcut și cuptoare de deparazitare în pământ, cum sunt cuptóarele de copt pâne* însă n'au dat rezultate căci nu se putea avea un control.

Mai târ□iu când s'au introdus cuptóarele model ruses (zidite) fórté bune și practice, epidemia era stinsă.

Tratamentul bolnavilor

Când un bolnav era adus la infirmerie, era complet desbrăcat, și după ce era uns cu petrol, era introdus în camera celor gravi, numai în pele*, până se deparasitau rufele cari i se da<u> curate și fără paraziți. Ouăle paraziților erau mai ales ob<i>ectul unei atenții deosebite, astfel că în infirmerie nu existau paraziți.

Îmbrăcămintele de asemenea* deparasitată era etichetată și păstrată separat. ||

Din punct de vedere medical, s'au dat îngrijiri nu tocmai complicate din lipsă de medicamente.

Totuși, bolnavii erau tratați bine sim<p>tomatic și mai ales tonificați cu soluție diluată de chinină sulfurică și cu [indescifrabil] de zamă* de sfeclă date zilnic de două ori și pe cari bolnavii le găseau foarte bune și le apreciau efectele lor căci le ceru cu insistență. Ventuze se aplica<u> zilnic la toți așa că s'au evitat complicațiile pulmonare.

Zilnic inspectând casă cu casă, om cu om, și având în* deaprobe grija infirmeriilor cu cei suspecți, unde deparasitarea și petrolizarea se făcea cu aceeași atenție de echipele companiilor, am ajuns ca în timp de 30 zile să se stingă epidemia care a dat o mortalitate de 5 % și un ofițer.

Concomitent cu combaterea epidemiei la trupă am combătut epidemia și la populația civilă. Bolnavii civili i-am izolat în spit<alul> civil la 3 kilom<etri> iar casa deparasitată de echipele militare. Epidemia s'a stins odată în tot satul.

La inspecția făcută de D-I General Broșteanu, Comandantul Diviziei 11, măsurile de combatere au fost găsite excelente iar rezultatul mai mult de cât satisfăcător. D-sa s'a întreținut cu bolnavii din infirmerie cari s'au arătat foarte mulțumiți de tratamentul dat.

În primele zile ale lunii Aprilie, batalionul a fost scos în tabăra de la Codăești, ca trupă sănătoasă, vioae*, dornică de o viață nouă și de noi vitejii pe câmpul de luptă.

Medic Căpitan | Dr. M. T. Ionescu

Regim. 3 Grăniceri | Cernăuți*.

Doc. 21

1917 aprilie 1, s.l. – Memoriu despre activitatea căpitanului Ioan Călugăru între 1916 august 15 și 1917 martie 20 – M.J.O., ms. 2478, 3 f. ms. (copie, 4 f. ms. inv. 2476).

Copie dupe* propunerea pentru înaintare la gradul de maior pe 1 Aprilie 1917.

Memoriu

De activitatea Căpitanului Călugăru Ioan
de la 15 August 1916 până la 20 Martie 1917.

După declararea mobilizării la 15 August 1916, a ramas comandantul Companiei 10 batalionul <al> III-lea Reg<imen>t 43, locul seu la comanda batalionului <al> III-lea fiind ocupat de un maior.

În această calitate a luat parte la luptele de la muntele „Oboroca” (Transilvania) unde s'a menținut poziția până 20 Septembrie când s'a primit ordin de retragere. În luptele de la Oboroca, căzând în luptă la 18 Septembrie maiorul Murat a luat comanda batalionului. La 28 Septembrie a luptat în muntele Murgile pe care l'a menținut cu o forță de 600 <de> oameni până la 10 Octombrie. La 24 Octombrie luându-se ofensiva de la Jiu, contra inamicului (Divizia XI Bavareză) a fost cel dintâi, care a plecat cu linia 1-a, însuflețind pe ofițeri și trupă prin exemplul seu.

În continuarea acestei ofensive, ocuparea tranșeelor de la arsuri* [Arsuri] s'a putut face prin inițiativa sa și anume la înaintarea batalionului seu din direcția Turcinești Arsuri, găsește frontul la eşirea* <de> N a satului Arsuri ocupat în acelaș* timp linia 1-a de luptă, nu înainta fiind pironită la teren, de trupa inamică și mitraliere ce susțineau lupta

de front, iar la flancul drept atacau un pluton și 2 mitraliere inamice. Văzând acest lucru și cum înapoia liniei 1-a se găsea un batalion din 18 Gorj care avea o secție de mitraliere, dă ordin (ca cel mai vechi în grad) ca secția de mitralieră și cu 2 plutoane din unitatea sa, sub conducerea comandantului de mitralieră să se îndrepte către flancul drept al liniei de luptă și să caute să cază în flancul stâng al inamicului atacându-l și reducând la tăcere cele 2 mitraliere cari prin poziția ce ocupau aci*, pironiseră întreg frontul de luptă.

Apropiindu-se noaptea și nefiind încă decisă lupta a luat hotărârea de a da atacul, iar || rezultatul a fost ocuparea tranșeele de la Arsuri. La 17 Octombrie [1916] a primit ordin ca să ocupe cu batalionul său [indescifrabil] de la N satului Schela, când tot din inițiativa sa, a ocupat poziția „Poiana lui Mihai Vodă” (deoarece tranșeele de la Arsuri nu existau) ce să găsea la 5 km mai la N și care domina pozițiile de la Schela și Arsuri.

Cu această ocazie a capturat: 16 cai de artilerie cu conducătorii lor, 1 mitralieră germană, 30 cutii cu benzi încărcate pentru mitralieră, 5 cazane bucătării de campanie, 8 telefoane și material telefonic, o mulțime <de> material de infanterie, lăzi cu cartușe, arme, echipament (pături, ranițe, centurioane etc.), 90 prizonieri. Mitraliera și cele 5 cazane au fost date regimentului său (regimentul 43) unde se află și prezent iar cel'alt* material a fost cărat la regimentul 41 la Brigada 22 Infanterie.

Pentru aceste acte de inițiativă și bravură a fost propus la 17 Octombrie pentru „Ordinul Mihai Viteazul”, iar la 25 Octombrie [1916] pentru înaintarea la gradul de maior.

Ce s'a petrecut cu aceste propuneri nu să* știe căci până în prezent ofițerul nu a primit nici o recompensă.

În tot timpul de la data de 18 Octombrie și până la 10 Noembrie* 1916, dată când a fost rănit lângă satul Pielești, Județul Romanați, a comandat batalionul <al> III-lea cum și restul întregului regiment 43, de la 30 Octombrie până la 10 Noembrie*, ca ne mai fiind în regiment nici un ofițer mai vechiu.

În tot timpul și-a condus bine unitatea sa, încă ceva mai mult, de multe ori atât comandantul de regiment cât și al infanteriei'l angajau în situații dificile.

De la data de 10 Noembrie* (când a fost rănit) a fost evacuat la spitalul „Crucea Roșie” Slatina || care și acesta la 11 Noembrie* a fost evacuat.

La 17 Noembrie* a fost internat în spitalul <de la> cazarma <de> Grăniceri din Focșani, la 20 Noembrie* a fost evacuat la spitalul „Crucea Roșie” Liciu Focșani, iar la 23 Noembrie* în spitalul militar Focșani pentru operație.

La 5 Decembrie [1916] evacuându-se spitalele din Focșani, a fost evacuat la Iași, unde, la 10 Decembrie a fost internat în spitalul No. 265 (spitalul Israelit).

La 9 Ianuarie 1917 a fost evacuat din spitalul 265 și trimis la corpul său, unde s'a prezentat pe ziua de 12 Ianuarie la regimentul 43 ce se găsea în cătunul Pocreaca (satul Poiana Cârnelui) pentru refacere.

Aci*, timp de la 12 Ianuarie și până la 25 Februarie a îndeplinit funcția de ajutor al comandantului de regiment, de care s'a achitat destul de bine și în mod inteligent.

De la data de 25 Februarie a remas* cu comanda batalionului 1, pe care o conduce cu conștiință și multă râvnă, îngrijind de ofițerii și trupa batalionului său în mod cât se poate de bine astfel că la plecarea de la Pocreaca (1 Martie) și până în prezent are numai 4 perderi* în soldați.

Este un ofițer care 'și face serviciu<l> cu toată conștiința și în mod inteligent.
 Având vechimea (ca fiind înaintat <la> 10 Mai 1909) și meritând cu prisosință
 gradul de maior îl propun pentru acest grad.
 Comandantul Regimentului 43 / 59 Inf<anterie>
 Maior (ss) N. Ștefănescu.

Doc. 22

1917 iulie 2 – Copie de pe raportul înaintat de maiorul Ioan Călugăru către
 comandantul Regimentului 43 / 59 Infanterie – M.J.O., ms. 2879, 3 f. ms.

România
 Ofițer superior | din
 Corpul I armată | Divizia XI
 Brigada 21 infanterie | Regimentul 43 / 59 infanterie

1917 Iulie 2 | No. 322
 Maiorul Călugăru Ioan | către
 D-l Comand<an>t al Reg<imentului> 43 / 59 Inf<anterie>

Am onoare a raporta că pe timpul primei perioade a campaniei noastre, în diferitele
 acțiuni ce am avut, cu începere de la 16 Sept. 1916 (dată când am luat Comanda
 Bat<alionului> III din R<e>g<imen>t 43 Inf<anterie>), săvârșind câteva fapte
 fericite pentru mine, am fost propus atât la decorare cât și <la> înaintare <în grad>.

La 10 Noembrie însă fiind rănit lângă satul Pielești jud. Romanați și internat în
 diferite spitale, de unde am fost evacuat tocmai la 10 Ianuarie 1917, când în acest timp
 s'au făcut atât decorări cât și înaintări.

În primele înaintări pe 1 Noembrie am fost înaintat maior, camarazi<i> dintre
 căpitani mai noi de cât mine a<le> căror unități le-am comandat doar fie că erau
 bolnavi, fie că li se da alte însărcinări.

Subsemnatul văzând că între camarazii înaintați pe 1 Noembrie*, nu figurez și cum
 aveam cunoscință că am fost propus și eu pentru această dată, am căutat să mă interesez
 care este cauza, însă îmi lipseau cu devăvârșire mijloacele, întrucât în luna Decembrie
 [1916], data înaintării lor în armată, mă găseam în spitalul israelit din Iași*) și nu stăm
 unde se găsește reg<imen>tul meu, care încă lupta pe front, m sub comanda D-lui Lt.
 Colonel Teodorescu unde de altfel se găsea și archiva. ||

M'am văzut ast-fel constrâns a renunța la ori ce speranță.

După evacuarea din spital (10 Ianuarie [1917]) primesc ordin a veni la
 R<e>g<imen>t, care o parte trecuse în refacere și se găsea la Pocreaca combinat cu
 R<e>g<imen>t 59.

Aci, prin luna Ianuarie a.c. venind ordin a se face din nou propuneri și cum
 comand<an>tul R<e>g<imen>tului pe atunci, D-l Maior Mareș, nu m'a propus pe
 motivul că nu mă cunoaște, întrucât făceam serviciu cu D-sa numai de câteva zile,
 rămânând astfel și de astă-dată nepropus.

La luarea comenței* Diviziei XI de către D-l General [Ernest] Broșteanu inspectându-se și acest R<e>g<imen>t, a primit reclamațiile ofițerilor între cari am fost și eu. Expunându-i cazul meu, între altele D-l General, neavând nici un indiciu de a mă cunoaște, mi-a ridicat moralul cu cuvintele: „Te asigur că te voi recompensa, dacă îți vei instrui și conduce bine unitatea ce vei comanda.”

Cu aceste cuvinte de îmbărbătare mi-am continuat serviciul la postul meu, ca ajutor al Comand<an>tului (la Pocreaca) și în urmă ca comand<an>t al Batalion<ului> I.

La 27 Febr. a.c. am părăsit Pocreaca din cauza epidemiei și pentru răirea cantonamentului ducându->mă la cătunul Rediu-Galian*.

Aici prin rezultatele bune ce am dobândit atât ca ad<ministra>ție, instrucția trupei și combaterea epidemiilor (din n<umă>rul de 400 având numai 4 morți de la 1 Martie pân' la instalarea în tabăra Codăești), fiind recunoscute || de D-l General cât și <de> D-voastră, am avut fericirea să fiu propus și înaintat pe 1 aprilie.

Cum însă n'am încetat un moment a mă interesa și de propunerea din trecut, întâmplarea a făcut ca prin un ofițer care a venit după front, să pot căpăta copie după propunerile ce mi s'au făcut [și cari de alt-fel un rău-voitor mi le-a reținut]².

Le anexez în copie, rugându-vă să bine-voiți a le înainta locului în drept, cu rugămintea dacă se găsește cu cale, de a-mi rectifica vechimea pe 1 Noembrie, raportând prin aceasta, că renunț la toate drepturile bănești, ce vor decurge din înaintarea pe această zi.

În ceea ce privește propunerea pentru decorație, dacă se va găsi de cuviință de șefii mei că o merit și mi se va da³, recunoștința mea va fi și mai mare.

Maior, [nss].

Doc. 23

1917 septembrie 4, s.l. – Copie de pe Ordinul de Zi nr. 13 prin care comandantul Brigăzii 21 Infanterie aduce mulțumiri pentru unităților din subordine pentru comportarea lor pe front – M.J.O., ms. 2474, 1 f.

4 Septembrie 1917

Se aduce* mulțumiri | trupei Brigadei pentru |
felul cum a luptat | și ocupat o nouă | linie de rezistență |

Ordin de zi No. 13 |

Prin ordinul de operație No. 72 al Diviziei, prevăzându-se că misiunea Diviziei pentru ziua de 4 septembrie în cooperare la acțiunea ofensivă a Diviziei a 3-a a fost complet* îndeplinit adresez mulțumiri pentru aceasta bravilor și devotaților ofițeri și oameni de trupă din Regimentele Brigadei* mele, care au pus tot sufletul pentru o obține acest bun rezultat.

² Tăiat în text.

³ Tăiat: „îmi va ridica și mai mult credința că în armată întotdeauna șefii drepti vor da recompense celor cel merită”.

Mulțumesc în special detașamentului format de batalioanele <al> II-lea și <al> III-lea din Regimentul 43 / 59 și le doresc ca mișcarea lor ofensivă și terenul ce-a ocupat înaintea vechiului front, stabilind o linc nouă de rezistență, să fie preludiul unor acte de mai simțitor eroism ce aștept de la ele.

Comandantul Brigadei* 21 Inf<anterie>

Colonel, (ss) Anastasiu.

Doc. 24

1917 septembrie 10, s.l. – Copie de pe adresa trimisă de Brigada 21 Infanterie Diviziei XI în legătură cu maiorul Ioan Călugăru – M.J.O., ms. 2877, 1 f. (2 p.)

Copie

1917 Septembrie 10 | No 62

Brigada 21 Infanterie | către | Divizia XI

Urmare la No. 2724 din 7 Septembrie [1917], cu onoare să* înaintează raportul de față Reg<imen>ului 43 / 59 No. 4709 din 10. IX. <1>917 rugându-Vă să bine-voiți a interveni să fie adăugat pe tabelul de propuneri la decorațiuni și maiorul Călugăru Ioan din Reg<imen>ul 43 / 59, pentru „Steaua României” în gradul de Cavaler.

În vedere că maiorul Călugăru a fost <ră>nit tocmai în timpul când regimentul <facea> tabela de propuneri, brevetul prin care maiorul Călugăru, erea* decorat cu [Ordinul] „Coroana României”, a socotit că nu trebuie să’l propună din nou.

Cercetând cazul și constatând că este numai o eroare de interpretare, am <pro>pus, să se facă propunea aceasta <su>plimentară, fiind vorba de o recompensă bine meritată.

Maiorul Călugăru a fost decorat cu [Ordinul] „Coroana României”, tot dupe* propunerea acestei brigade și după susținerea Diviziei. Ca urmare a unei propuneri anterioare avusese de la șefii lui direcți și recompensa <ce> să referea la activitatea acestui ofițer <în> prima parte a campaniei.

Maiorul Călugăru distingându-se acum din nou cu ocazia luptelor de la [distrus] gadei în sectoru Bude... [distrus] || în special la lupta ofensivă de la 4 Septembrie, comandând batalionul din capul detașamentului ce coopera cu Divizia 3-a și obținând succes, meritul său este evident și nu poate fi despărțit de propunerile făcute ofițerilor de sub comanda sa, pentru acest fapt de arme bine precizat.

Comand<antul> Brigăzi<i> 21 Inf<anterie>

Colonel (ss) Anastasiu.

Doc. 25

1918 iulie 23, s.l. – Raport al maiorului Ioan Călugăru prin care solicită să i se recunoască vechimea în grad din 1916 noiembrie 1 – M.J.O., ms. 2480, 1 f. (2 p.)

Ofițer Superior | din | Corpul 1 Armată | Divizia XI

Brigada 21 Infanterie | Regimentul 43

[Regiment. 43 Infanterie | Intrarea No. 3443 din 1918 iulie 24]

Am onóre a'nainta aci alăturat raportul Maiorului Călugărul* din acest corp prin cari reclamă a i se da vechimea gradului pe ziua de 1 Noembrie 1916 și la rândul anuarului*. Deci raportul ofițerului reese* că a fost propus la avansare pe acea dată și pentru cari s'a mai revenit cu raportul No. 472 din 4 Iulie. Se anexează una copie de propunere pentru decorații, un raport special de înaintare și una copie de pe ordinul de zi de rănire.

Aceste tóte le supun cunoștinței Domniei Vóstre cu rugăminte de a interveni pentru aprobare.

Comandantul Regim. 43 Infant. | [ss] Maior Bărbulescu.

1918 Iulie 23 | No. 24

Maiorul Călugărul | către | Regimentul 43

Am onoare a raporta că fiind informat cum că Ministerul de Resboi are intențiunea de a lua în cercetare reclamațiunile ofițerilor nemulțumiți, cu onoare revin asupra rapoartelor mele cu No. 322 din 2 Iulie și No. 20 din 20 Noembrie 1917.

La aceste rapoarte ca rezultat mi s'a comunicat ordinul M<arelui> C<artier> G<eneral> No. 28977 din 16. XII. <1>917 transmis cu ordinul brigadei 21 la 23 XII acel an cu No. 3653.

Prin acest ordin mi s'a pus în vedere că nu am fost menținut de Divizia I-a pentru înaintare la gradul de maior pe 1 Noembrie 1916 și deci nu se poate reveni asupra schimbărei de vechime.

Față de aceasta raportează că nu am făcut parte din Divizia I-a, când mi s'a făcut propunerea ci din Divizia XI-a, comandată atunci de către Domnul general Anastasiu Ioan și din brigada 22 comandată de Domnul general Obogeanu Mihail. Prin rapoartele de mai sus aveau să mi se schimbe vechimea din 1 Aprilie 1917 (dată la care am fost înaintat maior, în urma unei || noui propuneri sub șefi noi și deci recompensa unei noi activități) în 1 Noembrie 1916 dată la cari au fost înaintați camarazi mai noi decât mine.

Pentru a preciza și mai bine nedreptatea ce mi s'a făcut, anexas alăturatele copii după propunerile de decorare și înaintare făcute de Domnul Colonel Teodorescu Gh<eorghe> comandantul regimentului care a putut constata modul de a mi conduce și a face serviciu pe front.

Cea din urmă propunere poartă data de 25 Octombrie 1916, cu tendința cred, de a'și avea efectul pe 1 Noembrie acel an.

Pentru justificare și dacă va fi nevoie, voi cita și nume de ofițeri, cari au avut propuneri în acelaș* timp cu mine și deși nu s'au distins ci făcând chiar mai puțin, cu toate acestea au fost înaintați pe data de mai sus, obținând uni<i> chiar 2 grade.

Nu m'aș fi servit de această comparație, dar caut să justific nedreptatea ce mi s'a făcut, luându-mi-se dreptul la vechime, când, am avut acte de resboi, cari au dat loc la propuneri, ce cred că merita a'mi da înaintarea pe 1 Noembrie 1916, cu cei l'alți camarazi. Țin să declar că nici odată nu mi s'a luat comanda, sau să fii* fost pedepsit că nu mi am făcut datoria, ci din contră am luptat aproape continu* în linia I-a până la 10 Noembrie 1916 când am fost rănit.

Cu speranța că se poate reveni și asupra acestui caz, cu onoare Vă rog să bine voți a interveni locului în drept spre a obține o audiență la Domnul Ministru de resboi.

Maior Călugăru.

No. 523 | 1918 luna: *Iulie* ziua: 24

BRIGADA 32 INFANTERIE | către | Divizia 11

Am onoare a înainta raportul Regimentului 43 Inf. No. 2192 din 24 Iulie a.c. urmat după al maiorului Călugăru Ion prin care cere să i se dea vechimea gradului pe ziua de 1 Noembrie 1916 și la rândul anuarului.

Din raportul său reiese că a fost propus la avansare la acea dată.

Se anexează două copii după propunerile pentru decorație cu raport special pentru înaintare și una copie de pe ordinul de zi de rănire.

Cu onoare vă rog să bine voți a înainta raportul locului în drept pentru aprobare.

Comandantul Brigadei* Inf.

[ss] Colonel [ssi]

Divizia cu rap. No. 423 | către C<orpul> I Arm<ată>

C<orpul> I <armată> [indescifrabil] cu Ord. No. 226 | către Divizie

Divizia către Brigadă cu Ord. 435.

Doc. 26

1918 octombrie 15, s.l. – Adresa mr. Ioan Călugăru prin care solicită înaintarea în grad – M.J.O., ms. 2864, 1 f. (2 p.)

Ofițer Superior | din Corpul I Armată | Divizia 2-a

Brigada IV Infanterie | Regimentul Olt

Confidențial | 1918 Octombrie 15 | Nr. 44

Maiorul Călugăru I. | către

D-nul Comand<ant> al R<e>g<imen>ului Olt No. 3

Am onoare a înainta un dosar de 10 file, copii după rapoartele de diferite propuneri, atât pentru înaintarea cât și decorarea mea.

Motivul care mă face să le înaintez este dorința ce o am, ca ele să fie anexate la memoriul meu, spre a se putea vedea modul cum mi<->am făcut datoria pe timpul acestei campanii, din care ca recompensă, mi a ramas singura mulțumire că am putut căpăta aceste copii căci nici decorațiile cari mi s'a dat nu sunt acelea ce meritau și nici înaintarea.

Le înaintez acestea spre a se vedea și mai bine nedreptatea ce mi s'a făcut de către șefii pe care îi am avut, cari, mi-au zădărnicit diferitele propuneri astfel: prin acțiunea batalionului de conducerea mea întreg regimentul a fost citat prin ordin de Zi pe Divizia XI pentru ocuparea „Poenei lui Mihai Viteazul” – în urma căruia am fot propus a fi decorat cu „Ordinul Mihai Viteazul” în locul căruia am primit „Coroana României”, cum și la înaintar<ea> pe 25 Octombrie pentru 1 Noembrie 1916 și nu am fost înaintat decât || pe 1 Aprilie 1917 și dupe [lipsă] propuneri.

Am propuneri și din a doua perioadă a campaniei, de unde se poate vedea clar că intenționat Comandantul de regiment nu voia să mi facă propunere (raportul Brig. 21 cu No. 62).

Înainte de aceste propuneri cu intenția de a servi ca anexe la propunerea ce mi s'a făcut în foaia calificativă de către fostul meu comandant de Regiment la terminarea campaniei (demobilizare) în care nu se vede nimic din activitatea mea în acest război, decât tot aceleași frase stereotipe, ast fel că pentru un moment, singura mea mângâiere din aceasta campanie nu rămân decât aceste note.

Maior Călugăru.

Doc. 27

1919 martie 22, s.l. – Solicitarea mr. Ioan Călugăru de a-i fi recunoscute meritele din timpul campaniei 1916-1917 – M.J.O., ms. 2878, 1 f. (2 p.)

Ofițer Superior | din
Corpul I Armată | Divizia 2-a
Brigada IV Infanterie | Regimentul Olt No. 3
1919 Martie 22 stăvilă | No.*
Maiorul Călugăru I. | către | Regimentul Olt No. 3

La ordinul regimentului 59, am onoare a raporta următoarele:

1) În tot timpul primei perioade a campaniei am luptat în regimentul 43.

De la 15 August 1916 până la 18 Septembrie 1916, am comandat compania 10-a; de la această dată și până la 10 Noembrie* acelaș* an, când am fost rănit, am comandat batalionul III-și <am fost> locțiitor la comanda Regimentului I 10 Noembrie am luat parte la luptele din muntele Oboroca (Transilvania) 14-20 Sept. 1916.

La muntele Mungile² la frontiera Principatelor² între 4 Sept. și 4 Oct. 1916 la luptele de contraofensivă pe Valea Jiului și direcția Buliga (distrugerea Diviziei 11-a Bavareze), de la 14 – 28 Oct. <la> ocuparea „Poenei lui Mihai Viteazu” (făcută de mine (direcția Buliga 19 Oct. 1916).

2) În luptele din perioada 2-a am luat parte cu regimentul fusionat 43 / 59.

Am comandat batalionul al 2-lea, am îndeplinit și funcțiunea de ajutor al comandantului până || la demobilizare cu o întrerupere de 2 luni.

Am luat luat parte la luptele de pe frontul moldovean: D^{ca} Secului (acțiunea din 21 August 1917), la D^{ca} Mărului (Valea P... [indescifrabil], acțiunea din 4 Sept. 1917).

Asemenea am fost între primele trupe cari au luptat împotriva bolșevicilor pentru ocuparea* Basarabiei.

Maior Călugăru.

Doc. 28

[1927 aprilie 1 (post)], s.l. – Caracterizarea activității col. Ioan Călugăru pentru perioada 1926-1927. – M.J.O., ms. neinventariat. 1 f. (2 p.)

Pe timp de la Noembrie 1926 la 1 Aprilie 1927 este notat de D-l General Ganea, fost comandant titular al Brigadei, astfel:

Continuă a comanda Regimentul în condițiuni bune, conștiincios și ține frânele Regimentului în mână.

La inspecția din zilele de 4 și 7 Decembrie 1926 am găsit Școala Ofițerilor în corp bine îndrumată, asemenea școala Instructorilor cât și instrucția oamenilor vechi de care s'a ocupat de aproape.

La 3 și 4 Februarie 1927 am inspectat: Școala Instructorilor care a dat rezultate mulțumitoare.

Lucrările de mobilizare bine îndrumate și cu pricepere.

Regimentul este bine condus și de aproape supravegheat de către Comandantul de Regiment care a dat directive bune de instrucție și are simțul* practic.

S'a interesat de aproape de viața și moravul ofițerilor. A luat parte regulat la școala ofițerilor pe garnizoană sub conducerea mea și a dat soluțiuni judicioase la [indescifrabil] aplicative ce sau [s'au] făcut anul acesta relativ la luptele de întâlnire.

Promite a fi un bun comandant de regiment, autoritar și cu mult simț practic.

De la 1 Aprilie la 31 Octombrie 1927 colonelul Călugăru* a continuat a comanda Reg<imentul> 38 Inf<anterie> în aceleași bune condițiuni ca și în trecut.

La inspecția perioadei I-a am constatat că regimentul său atât ca instrucție tehnică și tactică cât și ca trageri a fost foarte bine instruit.

Pe zona de concentrare a Diviziei și-a ținut bine regimentul în mână din toate punctele de vedere.

La ultima aplicațiune din ziua din* trei Octombrie, a comandat în mod mulțumitor Brigada operativă.

Notează just pe sub* alterni.

Merită a fi admis la Călătoria de Comandament.

Comandantul Brigadei* X-a Inf<anterie>,

Colonel (ss) Prușan² ||

Nota Diviziei pe anul 1926-<1>927

Mențin în totul notele și aprecierile comandantului de Brigadă.

Colonelul Călugăru I. se afirmă ca un energic comand<ant> de reg<imen>t. Bun gospodar. N'are nici 2 ani ca comandant de regiment. Pe zona de concentrare a Div<iziei> a condus în mod mulțumitor detașamentul. Voi urmări de aproape activitatea sa în cursul anului al 2-lea ca comandant, atât din punctul de vedere al pregătirii de resboi, pe care anul trecut am găsit-o [găsit-o] bine, cât și din punctul de vedere al școalei ofițerilor.

Ofițer disciplinat, serios și cu multă grijă de bunul trai al soldatului. Se ocupă în deaproape* de viața socială a ofițerilor sei. Ordonat în acțiunile sale.

În conformitate cu instrucțiunile cari s'au dat, Col. Călugăru în anul acesta trebuie caracterizat:

„Merită a fi admis la călătoria de comandament”.

C<omandan>ul Div<iziei> | [nss].

Doc. 29

1999 martie 23, [Slatina] – Amintirile Feliciei-Constanța Bantaș, fiica gen. Ioan Călugăru, despre Ecaterina Teodoroiu – M.J.O., ms. 1545 (copie dactilo 1544).

Domnule Redactor Șef,

Subsemnata Felicia Constanța Bantaș, fiica generalului Ioan Călugăru din Slatina, str. George Poboran, No. 29, născută în anul 1908, 1 Mai, fiind în depline facultăți mintale – la cei 91 ani – vă aduc la cunoștință

Cum am cunoscut-o
pe eroina neamului nostru, Ecaterina Teodoriu

Aveam aproape 9 ani și mă găseam cu părinții și alte familii de ofițeri în localitatea Redul [Rediu] din județul Vaslui, erau sfintele Paști 1917 și regimentul se afla în refacere. Familia mea era cazată la un conac părăsit situat pe un deal. În vale se afla satul în continuarea căruia se desfășura o pajiște minunată pe care se sărbătorea Sf. Paști de către familiile ofițerilor. Noi, copiii ne jucam pe acea pajiște și ne stropeam cu apa din pârâiașul ce șerpuia printre iarba verde și crudă. În timp ce ne jucam, m-a chemat tatăl meu ca să mi-o prezinte pe Ecaterina Teodoriu, prima fată care a avut curajul să lupte cu arma în mână pentru apărarea țării.

Pentru mine a fost ceva deosebit s-o văd pe acea tinără*, despre care ne scrisese tatăl meu într-o scrisoare.

Curiozitatea a fost prea mare pentru mine. Tremuram de emoție la gândul că voi fi față în față cu acel soldat femeie. Cu tatăl meu de mână, am trecut pe lângă un șir de scaune (20-25) neocupate.

La ultimul scaun, în spatele lui, era rezemată de el eroina dela Jiu.

Tatăl meu ne-a făcut cunoștință și a plecat.

Nu mi-amintesc dacă m-a întrebat ceva.

Eu o fixam cu privirea ca pe o minune.

Era îmbrăcată în uniformă, tinără, slăbuță și cu o privire tristă. ||

Nu am stat prea mult în fața ei. Am plecat dar imaginea ei mi s-a întipărit bine în minte. Mă gîndeam ce a determinat-o să se înroleze în armată, să lupte în prima linie unde moartea dădea tircoale și înhăța fără milă tot ce-i ieșea în cale.

Am fost convinsă că numai dragostea de țară și dorul de frații ei, toți trei au căzut în lupte.

Fără voia mea, surprindeam discuția dintre tatăl meu și alți ofițeri nemulțumiți de felul cum era dotată armata noastră față de armata inamică, atât din punct de vedere tehnic, cît și ca îmbrăcăminte și hrană.

Soldatii noștri luptau numai cu pușca și baioneta, pe când armata inamică era dotată cu armament greu (tunuri și mitraliere de mare precizie).

Franța a fost singura țară care ne-a ajutat în acele clipe grele cu mitraliere, contribuind la eliberarea țării.

Mă opresc aici, deoarece ar fi multe de spus, dar sunt convinsă că ostașii de azi, și tot poporul nostru își va apăra țara cu aceeași dăruire și sacrificiu ca și străbunii lor.

Ca întreg poporul sunt și eu profund îngrijorată de ce se întâmplă în țara vecină, Iugoslavia.

Aș vrea să trec în veșnicie cu sufletul împăcat că la noi va fi liniște și pace.

Vă mulțumesc pentru înțelegere.

23 Martie 1999 |

Felicia-Constanța Bantaș.